

طرزهای انجام یافته بخش طرح و تحقیقات جهاد دانشگاهی شهید چمران اهواز

۱- طرح آموزشی تولید زنبورداری، از گروه دامپروری

این طرح آموزشی تولید می باشد : با هدف آموزش دانشپویان، تولید و عمل و کنود، کسب تجربه در امر زنبورداری و سپس بسط تجربه به زنبورداران طی یک برنامه حساب شده با همکاری جهاد سازندگی و اداره کشاورزی به اجرا درآمده است.

۲- طرح اختلالات روانی ناشی از جنگ، از گروه علوم انسانی

در این طرح بیشتر از روش مصاحبه که دارای اعتبار بیشتری نسبت به پرسشنامه می باشد استفاده شده، و هدف از آن توصیف روش و ناملی از روش دقیق از علائم روانی ناشی از هر اختلالی نسبت به افراد مختلف می باشد.

۳- طرح ایجاد بانک اطلاعاتی گیاهان دارویی خوزستان، از گروه کشاورزی

این طرح به منظور جمع آوری اطلاعات در خصوص گیاهان دارویی استان خوزستان به اجرا درآمده، و هدف از آن استفاده بیشتر از دانش پژوهان در خصوص گیاهان دارویی می باشد، که نتایج بدست آمده باعث فعال شدن بیشتر کشته های شیمی و بیولوژی خواهد شد.

۴- طرح بررسی علاقت و نحوه گذراندن اوقات دانش آموزان پسر راهنمایی شهرستان اهواز، از شاخه روانشناسی

این طرح نسبتاً توصیفی می باشد و از طریق پرسشنامه های قبلاً تنظیم شده از محقق سؤالاتی در زمینه های مختلف مانند ورزش، مطالعه، انجام امور مذهبی، تفریحی، هنری و غیره تحقیق به عمل آمده است. هدف از این طرح توجه به نیازمندیهای مختلف نوجوانان که یکی از وظایف خطیر دولتی می باشد به اجرا درآمده است که پس از شناسایی این نیازمندیها پیشنهاد لازم به مسئولین ارائه شد.است.

۵- بررسی آماری مسئله خودکشی در سطح خوزستان.

در این طرح سعی شده که علل خودکشی در خوزستان مورد بررسی قرار گرفته و از نظر آماری مقایسه ای بین عللهای مختلف صورت گرفته و در نهایت گزارش جامعی که مورد استفاده مسئولین نظامهای اجتماعی استان می باشد تهیه خواهد شد. هدف از این طرح تهیه اطلاعات علمی ارزشمندی می باشد که در اختیار روان شناسان اجتماعی قرار می گیرد و به مسئولین ذی ربط این امر کارا می دهد، که در مبارزه با عارضه خودکشی در جامعه و کاهش میزان آن

ادامات لازم را با علم به عوامل آن انجام دهند.

۶- طرح فهرست مقالات و گزارشات نظامی موجود در نشریه فارسی کشور.

فهرست مقالات و گزارشات نظامی کلیه مقالات ۱۷ مجله نظامی و علمی مورد نظر از ابتدای انتشار لغایت پایان سال ۶۵ تهیه شده و هدف آن دسترسی به طیف وسیع و گسترده از مجلات و فقدان یک کتاب راهنما و به فهرست در این زمینه در سطح کشور بوده تا نیازهای آموزشی و علمی رزمندگان را برطرف نماید.

۷- بررسی علل مرگ و میر در شهرستان اهواز.

این طرح موارد زیر مورد بررسی قرار می دهد:

۱- توصیف مرگ و میر سالانه، سالیانه تحت بررسی از نظر میزان مرگ و میر خدام، مرگ و میر اختصاصی شنی، جنسی، نسبت، مرگ و میر علی.

۲- بررسی روند میزان مرگ و میر در سالیان تحت بررسی. ۳- مقایسه میزانهای اختصاصی مرگ و میر در بین سالیان تحت بررسی.

۴- مقایسه عللهای مهم مرگ و میر در بین سالیان مختلف.

۵- تعیین عللای مهم مرگ و میر در سالیان مختلف.

هدف از این طرح، تعیین عوامل مهم مرگ و میر در شهرستان اهواز است تا مسئولین اجرایی و همچنین بهداشت و درمانی شهر در جریان آنها قرار گرفته و راه چاره ای برای آن بیابند.

۸- استخراج کلیش سنین از گياه گل حسرت.

گل حسرت یا سورنجان کرمانی دارای الگواندیدی معروف به نام کلیش سنین می باشد و با توجه به این که گياه گل حسرت در ایران وجود دارد و امکان کاشت و پرورش آن هم وجود دارد می توان ماده کلیش سنین به عنوان ماده داروی ضدفقرس استفاده قرار گیرد.

۹- فرهنگ گياه پزشکی.

این فرهنگ شامل مترادف فارسی نامه های انگلیسی، گیاهین خشرات و کنه های آفات گیاهی شامل واژه های شش شناسی، رده بندی وسایر علوم وابسته به حشر شناسی و نامهای تجارتي و شیمیایی حشرکشها و کنده کشهای متداول و گردآوری و مترادف فارسی و لاتین می باشد.

۱۰- تاریخ احزاب سیاسی از مشروطیت تا ۱۳۲۰ هـ.ش

مهمترین هدفی که این تحقیق را بی آن است معرفی و شناسایی کامل احزاب سیاسی در مقطع مورد نظر به عنوان یکی از مواد خام موجود برای تحلیل و تحقیق در تاریخ معاصر ایران است.

۱۱- کتابشناسی جامع

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

خودکشی درجامعه و کاهش میزان آن

قبل از ارائه پیشنهادی که، بزعم و بندار ما، یگانه امکان و راه بهبودی اقتصاد آمریکای لاتین را در بر دارد، ضروری است که نخست ملاحظات زیر مورد توجه قرار گیرد.

○الف - پیشنهادی موردنظر نتیجهٔ بازتاب فرآیندهائی طولانی از تحقیق و تحلیل‌های اتحادیهٔ آکادمیسین‌ها، سیاست‌پیشگان و دیگر تنخیک‌ها است که مدافعان اکثریتی از مردمان اینک گرفتار درگیر با عمیق‌ترین بحران اقتصادی منطقه در طول قرن بیستم هستند.

○ب - هر نوع استراتژی جایگزین (آلترناتیو)، برای مقابله با بحران باید متضمن و مشمول جلوگیری از ادامهٔ جریان منابع از کشورهای توسعه نیافته به ملت‌های توسعه یافته و صنعتی باشد.

○ج - برخلاف نقطه نظر‌های کارشناسان مسائل پولی و فرضیه‌های «تولنویلر» دربارهٔ معاهده‌های کمپاین و دوچانبه، راه حل‌های بطور خالص «ملی» برای دراز مدت و حتی میان مدت وجود ندارد. باید تأکید بر روی گفتگوهای چند جانبه، وحدت میان کشورهای زیر سلطهٔ دیون و همکاری و معاضدت میان کلیهٔ آنها، به عمل آید.

○د - در نهایت اینکه، اگر چه نحوهٔ برخورد‌ها و پیشنهاد‌های بیان شده در سطور ذیل ممکن است مورد قبول محوره‌های مسئول گفتگوهای دوباره برای حل بحران بدهی‌های مشترک اما فشارهای روز افزون سیاسی و اجتماعی‌ای همراه با تحولات پدید آمده در بطن بحران، فی نفسه تعدیل کنندهٔ پیوستگی‌ها و ارتباط داخلی و بین‌المللی قدرت نخواهد بود. به این ترتیب، این باور رفته رفته بارورتر می‌شود که بدون یک دگرگونی رادیکال و تند در نحوه برخورد با مشکل دیون، حفظ ثبات نظام‌های مدیون امکان پذیر نخواهد بود.

ناخالص داخلی (Gip)، باینن سطح ۱۹۸۱ (برای مثال، بولیوی- ۱۲/۴ درصد، وتوولا- ۲/۶ درصد، آرژانتین ۵/۱ درصد) و در آمار باینن تر (Lower strata) - متجاوز از ۸۰ درصد جمعیت و اقشار به شدت فقیر در بیش از ۴۰ درصد به پایان رساندن.

در گیرودار بالا گرفتن بحران، آنچه که بحدت و شدت بجز در دوایر وامگذار، بیش از بیش بروز و ظهور می‌کند، این اعتقاد و اطمینان است که دیون خارجی از نظر اقتصادی، غیر قابل بازپرداخت و از نقطه نظر سیاسی غیر قابل قبول، از دیدگاه اخلاقیات ناپسند و از جهات اجتماعی حتی جانپایار است، علاوه بر این بخاطر دامن زدن به گرسنگی، بهره کشی و تمرکز و انباشتگی ثروت، غیر عادلانه و ظالمانه است.

در رویارویی با این واقعیت‌ها، ما گریزی نداریم، جز اینکه پذیریم که «قطعنامه مربوط به مسائل مالی و اقتصادی بحران آمریکای لاتین» از سوی کنگره چهارم قنراسیون روزنامه‌نگاران آمریکای لاتین (Felap) تأکید دارد براینکه، دیون خارجی با شرایط چپاولگرانه سبب گردیده که کشورهای مدیون که در صورت بدهکار نبودن کشورهای مدیون خود بدون تردید از کلان بدهکاران می‌بودند، سودهای بادآورده‌ای را از رهگذار بهره‌های بایون به جیب خود سرازیر کنند. قطعنامه مذکور در این باره ظاهرا حق مطلب را ادا کرده است.

- بحران دیون خارجی

سیاست‌های غیر سرمایه‌ای کردن اقتصاد‌های آمریکای لاتین گرچه علت اصلی وخامت اجتماعی هفت یا هشت سال گذشته بوده است، با این وجود به زعم ما (نشریه چشم‌انداز آمریکای لاتین) بحران تشیده شده در تاروپود سراسر نظام سرمایه‌داری نیز در وخامت پیش گفته دذید دخل بوده است. به این ترتیب فاجعه‌بارترین تأثیر‌های سوء این بحران به جهان سوم و بویژه به کشورهای آمریکای لاتین، از طریق به اصلاح «کالینیزم‌های بازاری» نظام کنونی مالی بین‌المللی و وابستگی ساختاری دائم التزاید طی دهه‌های ماضی، نقل مکان پیدا کرده است.

به انگیزه آغاز سال ۱۳۶۹

بحران دیون آمریکای لاتین

وفقدان راه حل های جامع و مردمی

- از: چشم انداز آمریکای لاتین (زمستان ۱۹۸۹)

- شرایط دشوار دیون خارجی

دشواری در انتخابی است که باید میان پرداخت دیون خارجی توسط کشورهای جهان سوم یا انهدام «نظام اقتصادی بین‌المللی» نظامی تابع بهره و تصمیم‌های متخذه توسط سازمان‌های مالی بین‌المللی، بانک‌های فراملیتی و شرکت‌های ملت‌های پیشرفته سرمایه‌داری - صورت بگیرد. ضرورت تام دارد که نخست به این نکته پی برده شود که فشار پرداخت‌های بین‌المللی بهره - که در مورد آمریکای لاتین به ۴۰/۷ میلیارد دلار در سال ۱۹۸۵ بالغ شد- مانع اساسی رشد و پیشرفت اقتصادی است. با این وجود بدی‌های خارجی از عواقب و پیامدهای تناقض‌های عمیق، بی‌عدالتی‌ها، و نامتوازنی‌ها (داخلی و بین‌المللی) است که اینها هم بخشی از ساختارهای اجتماعی، اقتصادی این کشورها را تشکیل می‌دهد. دوم، با هرچه بیشتر عمیقتر شدن بی‌عدالتی‌ها و نامتوازنی‌های موجود، «بازاریز» اندازی‌های سرمایه‌های مالی فراملیتی TFC وارد فصل تازه‌ای از گسترده‌گی در سال‌های میانی دههٔ ۱۹۷۰ شد. یکی از خصیصه‌های اصلی این فصل مرحله‌آبادگی و علاقمندی کشورهای توسعه نیافته نسبت به جذب نقدینگی ظاهری‌ای حد و حضر بانک‌های فراملیتی می‌بود. از رهگذار این «گاته کبیره» دور بازپرداخت‌های رخ‌های بهره، که حاکمیت‌های ملت‌های جهان سوم را به اعتیاد خود درآورده، آغاز شده است.

● سوم، جایگزینی‌ها و راه حل‌هایی که تاکنون از سوی دولت‌های کشورهای بدهکار- از طریق بحث‌های بی‌پایان و دامن‌دار با صندوق بین‌المللی پول (IMF) ارائه شده، به بدتر شدن اوضاع - در بعضی موارد به ب‌طرف شدن مشکل، اما باینن آمدن معیارهای زیستی - انجامیده است.

به ظاهر موارد مورد اشارهٔ بالا تنها تبیین قسمتی از منشا و گسترش یافتن مشکل پدید آمده است. ما به این فاکتورها اشاره کردیم به این خاطر که ایجاد پیچیدگی پدیده و بوج بودن استدلال موضوعی را که سعی برآن دارند منشا دین خارجی را تنها به یک عامل نسبت بدهند، آشکار کرده باشیم. از جملهٔ این مواضع می‌توان به استدلال آثانی اشاره داشت که می‌گویند: «سیاست‌های ناهمگون وید اقتصادی» و «مداخلات بیش از اندازهٔ دولت‌ها در امور اقتصادی»، که مشکل مدیون را به اعتبار گیری هرچه بیشتر برای تأمین هزینه‌ها - هزینه‌های گاه چندین برابر شد- برانگ فشار‌های مالی - ناچار ساخته است. اینان به گونهٔ پیبوده‌ای می‌گویند اقتصاد‌های واردی اخذ شده را جزو لاینجیزاتی از سرمایه گذاری برای پروژه‌های توسعه - پروژه‌هایی که بسیاری از آنها گرچه تحقق نیافته است - موجه قلمداد کنند.

به ظاهر موارد مورد اشارهٔ بالا تنها تبیین قسمتی از منشا و گسترش یافتن مشکل پدید آمده است. ما به این فاکتورها اشاره کردیم به این خاطر که ایجاد پیچیدگی پدیده و بوج بودن استدلال موضوعی را که سعی برآن دارند منشا دین خارجی را تنها به یک عامل نسبت بدهند، آشکار کرده باشیم. از جملهٔ این مواضع می‌توان به استدلال آثانی اشاره داشت که می‌گویند: «سیاست‌های ناهمگون وید اقتصادی»، که مشکل مدیون را به اعتبار گیری هرچه بیشتر برای تأمین هزینه‌ها - هزینه‌های گاه چندین برابر شد- برانگ فشار‌های مالی - ناچار ساخته است. اینان به گونهٔ پیبوده‌ای می‌گویند اقتصاد‌های واردی اخذ شده را جزو لاینجیزاتی از سرمایه گذاری برای پروژه‌های توسعه - پروژه‌هایی که بسیاری از آنها گرچه تحقق نیافته است - موجه قلمداد کنند.

- لیبرالیزه کردن تجارت خارجی
- تحت شرایط تحمیل شده از سوی سازمان‌های تجاری بین‌المللی نظیر موافقتنامه عمومی تعرفه و تجارت (GATT) همراه با جریان یافتن دلار برای خرید کالا‌های لوکس، پیشه‌های متوسط رویاروی با رقابت کالا‌های خارجی را از صحنه خارج کرده و گسترش بخش‌های خدماتی به خراب شدن تولید داخلی انجامیده است.

این قبیل مواضع افراد فاکتورهای داخلی و درونی‌پووجود آورندهٔ بحران دیون را نادیده می‌گیرند و در عین حال مدعی اندک که توطئه امریالیستی در دام انداختن و سلطه گذاری بر کشورهای ضعیف از طریق استقراض، تحلی اصلی این ناسامانی‌ها بوده است. البته انکار نتوان کرد که هر یک از عوامل برشمرده بالا سهمی بیش و کم به پدید آمدن اوضاع کنونی دارند. فرض‌های که از بوجه آن انتقال عظیم ثروت از طریق استثمار غیرعقلانی منابع طبیعی قابل تجدید و غیرقابل تجدید که کشورهای امریالیستی از شبه قاره به تاراج برده و می‌برند، است. افزوده برین، حجم غیرقابل تخمین و برآورد بودن سودی که بطور روزانه از طریق ارز بازرگانی به جیب‌های اعتبار دهنده‌گان و بانک‌های خارجی سرازیر می‌شود، از مشخصه‌های بارز عملکردهای امریالیستی است.

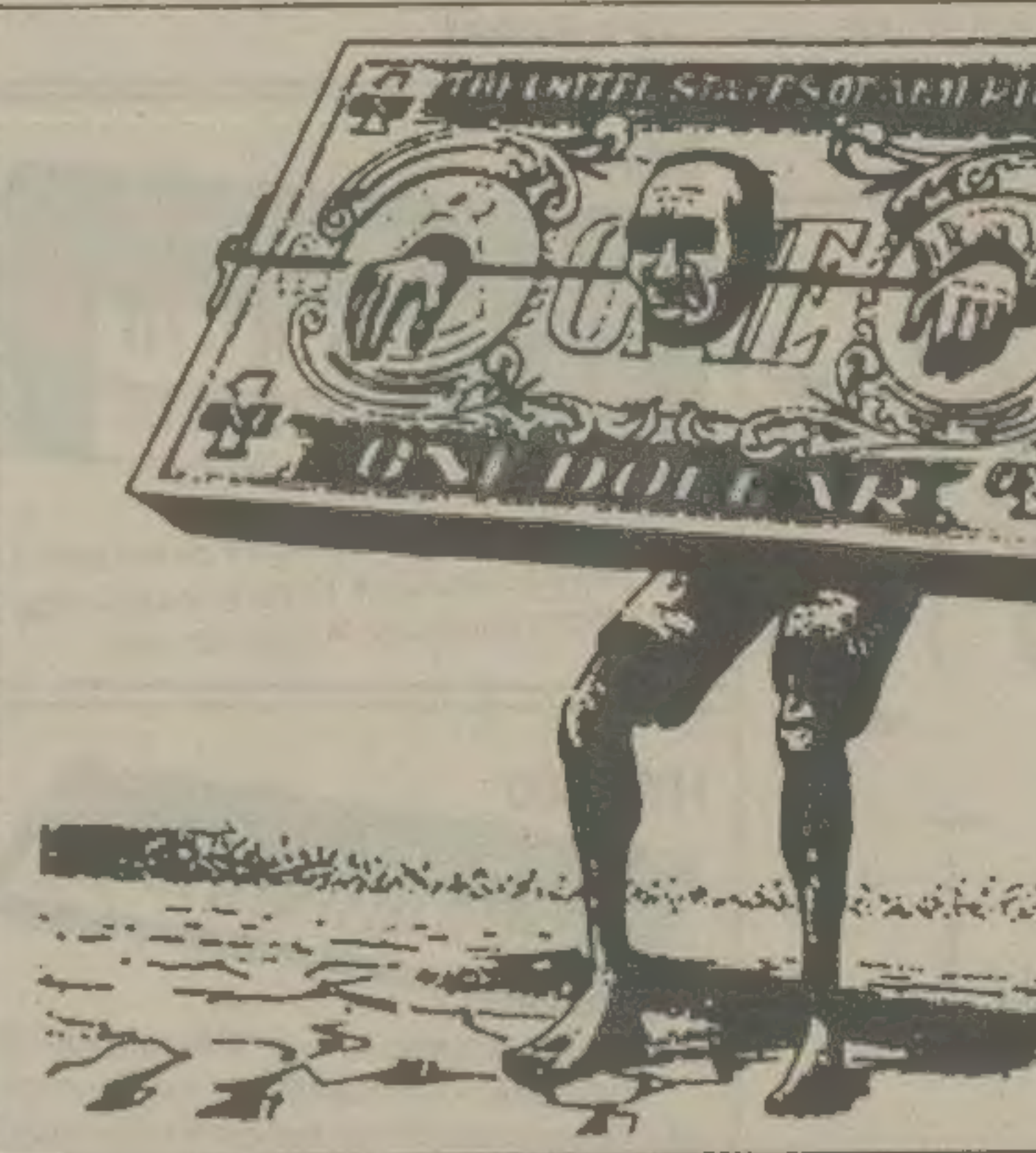
این شرایط نمایان واقعی میان اشکال پیشرفته و عقب افتادهٔ کاپیتالیسم را نمایان می‌کند و ما ناچار می‌سازد، ماهیت نظام کنونی اقتصادی بین‌المللی در شرایط پرداخت‌های بهره و بازپرداخت با بدی‌های را که سرمنشاء شتاب گرفتن تکنیکی معیارهای زیستی در آمریکای لاتین معرفی شد، زیر سؤال بیاوریم. در این رابطه آگاهی‌های زیر روشنگر برخی از ابهام‌ها توانند بود: در شرایطی که تولید خالص داخلی جهانی سراسر منطقه (منطقه کشورهای حوزه کارایی به استثنای خود) را به زحمت به نصف ۱۰/۷ درصد در هفت سال گذشته پدید شده است (۱۹۸۷)، حجم دیون خارجی تقریباً به ۳۴ درصد از ۲۸۷/۸ در ۴۰۹/۸ میلیارد دلار - به‌عیرغم بالغ شدن بازپرداخت اصل و قرع بدی‌ها به ۳۲/۸ میلیارد دلار در همان فاصلهٔ زمانی، افزایش پیدا کرده است.

گزارش منابع دیگر حاکمیت که، در قیمت‌های دلار به سال ۱۹۸۴، سرمایه گذاری خالص داخلی در ۱۹۸۳ در ۱۱۶ میلیارد و در ۱۹۸۴ در ۱۱۸ میلیارد دلار، با تخمین ۱۲۳ میلیارد دلار در ۱۹۸۵، نسبت شد. با این وصف، عجیب‌ترین نکته در اوضاع و احوال پیشرفت و رشد کشورهای کاپیتالیستی صنعتی در سال‌های اخیر، اقتصاد‌های آمریکای لاتین، با استثناءهایی، سال ۱۹۸۷ را با تولید

- بخش اول

هدف ما آن نیست که در این مقاله مجمل، داوری خود را نسبت به ریشه و ماهیت بحران جاری، ابراز داریم. به این مهم محققانی چون آلنسوآگیلار (Alonso Aguilar ۱۹۸۳)، آلنسوآگیلار و آلسو (Alonso Aguilar et AL. ۱۹۸۶) و پدرووسکویک (Pedro uskovic ۱۹۸۷) و شماری دیگر از صاحب‌نظران آمریکای لاتین پرداخته‌اند. با این حال، خالی از لطف نیست که برخی از اقتصاد‌های آمریکای لاتین و علل ناتوانی آنها در بازگشت به رشد و رونق اقتصادی سال‌های دهه‌های ۱۹۵۰، ۱۹۶۰، را مورد بررسی قرار داده و علل بسرفت‌های شدید آنها را زیر ذره‌بین قرار دهیم:

- ۱● عدم ظرفیت بورژوازی ملی در ادامه فرآیند انباشتگی سرمایه، با وجود تقاریر مهم در زمینهٔ سودهای داخلی، و حتی در رویارویی با نرخ‌های منفی بهره وام.
- ۲● ناتوانی دولت‌ها در اصلاح ناسامانهایی موجود در تشکیلات تولیدی و به همان میزان وجود تناقض‌ها در چارچوب و در بطن بخش‌ها، نظیر روستاها و شهرها، میان بخش‌های کالا‌های اصلی و کالا‌های مصرفی، و میان تولیدات صادراتی و تولیدات برای مصرف بازارهای داخلی و غیره.
- ۳● نادمکن بودن دستیابی به وحدت نظر آمریکای لاتین در زمینه مذاکره در مورد قیمت‌های بین‌المللی برای مواد خام و دیگر اقلام صادراتی ناشی از ضعف مواضع (این امر نیاز به اخذ وام‌های تازه جهت جبران زیان‌های درآمدهای خارجی را افزونتر کرده است).
- ۴● ناکامی مکانیزم‌های نظام‌بندی انحصارات دولتی در کنترل فشارهای تورم داخلی، معاملات روی اسکناس، مبادلات ارزی، نرخ‌های بهره، و دیگر پدیده‌های پولی و مالی.
- ۵● ناتوانی روزافزون منطقه‌ای در رویارویی با نرخ‌های واقعی روده پزاید که تلاش‌های گسترده‌تری را در بازپرداخت دیون خارجی طلب می‌کرد. (این پرداخت‌ها ظرفیت انباشتگی داخلی را کاهش داد و به تقویت بنیه مالی ایالات متحده و دیگر کشورهای توسعه یافته پاری داد).
- ۶● جانفشانی کارگران مزدبگیر بطور اعم، و کاسیکاران کوچک و متوسط بطور اخص، چون تأمین مالی با زپرداخت‌های دیون خارجی تنها از رهگذار تکیدهٔ تر کردن مصرف داخلی میسر می‌برد، این هدف اصلاً با کاهش ظالمانه در میزان حقوق‌های حقیقی، که در مورد مکزیک از حدود ۳۷/۳۸ درصد تولید ناخالص داخلی در ۱۹۸۰ به حدود ۲۲ درصد در ۱۹۸۸ تنزل یافت، متحقق شد.
- ۷● افزایش تقسیم از بیش ناعادلانه ثروت، که در گروهانی انگشت شمار - عمدتاً در بخش‌های اولیگارش‌ی وابسته به صادرات

و تأمین مالی بانک‌ها و بازار سهام، کمپانیهای بیمه، متمرکز هستند. و نیز تأمین مالی تجارت‌های فراملیتی، زیرا این بخش‌ها کنترل کننده جریان بین‌المللی تجارت و امور مالی اند و هم اینها می‌دانند که کی و چگونه از هرج و مرج‌های مالی بسود خود بهره‌برداری کنند. بالون دیون خارجی در پایان سال ۱۹۸۱، نخست در مکزیک و بتدریج در دیگر کشورهای منطقه‌ای ظهور شد و همین امر بعدها لقب «بحران دیون»، بخود گرفت. از زمان بروز این بحران، تلاش‌های بسیاری جهت پیدا کردن راه‌حلی برای فروخواندانش بعمل آمده است. در ذیل به شماری از این تلاش‌ها اشاره می‌کنیم.

- جایگزین (آلترناتیو) فراملیتی، «بنیاده» یا مقاصد نیکو

برغم اوضاع ظالمانه حاکم بر شرایط اقتصادی بین‌المللی، استراتژی اقتصادی آژانس‌های مالی بین‌المللی گرایش بر آن دارد که اقتصاد‌های آمریکای لاتین را هر چه بیشتر در خدمت‌گزاری به بازگیران اصلی درچارچوب تقسیم‌جاری نیروی کار بین‌المللی بکار گیرد. اما نقشه‌های سرمایه‌مالی فرا ملیتی TFC، بدون اینکه از آن پشتیبانی بعمل آید، قابل پیاده شدن نیست، این باری و حمایت بیگمان، باید از سوی متفکرین فشرده‌های بورژوازی داخلی و مسئولان سیاست‌های مالی اکثر غالب کشورهای بدهکار، که مذاکرات دائم و تجدید گفتگو‌ها در مورد دیون غیر قابل پرداخت دریدقدرت آنهاست، به عمل آید.

این امر در وعده‌ها و «تفاهات‌ها»ی ارائه شده با طرف صندوق بین‌الملل پول IMF، مستتر است، از عین حال ضمانتی است بر اینکه غالب کشورهای متعهد که در میان آنها، بطور اتفاقی، مکزیک، بختاظر انضباطش در پرداخت دیون و کردن نهاده‌ی به مقررات پدید آمده، برجسته‌تر از دیگران است، و رفتار و عملکردهای نیکو داشته‌اند. توافقنامه سال ۱۹۸۶ میان دولت مکزیک و صندوق بین‌المللی پول یک «پروزی ملی» در قبال مؤسسات فراملیتی قلمداد شد. گو اینکه

سیاسی

مکزیک در حلقه کشورهای بدهکار منطقه با هم، یک نمونه بارز تلقی شد، در تفاهمانه پیش گفته، علاقهٔ نیرومند مکزیک به ادامهٔ محافظه کارانه‌ترین اندیشه و دیدگاه سیاسی - اقتصادی با در نظر گرفتن عقد توافقنامه‌ها با مقام‌های دولتی که خود را ملی‌گرا و انقلابی توصیف می‌کرد، غیر قابل توجیه بود.

علائم و شواهد موجود نشان می‌دهند که در کوتاه مدت، نقطه نظر‌های «عمل‌گرای» اولیگارش‌ی گونه جناح بورژوازی همچنان اعمال خواهد شد. اگر چه درین گیرودار، نشانه‌های امیدوار کننده‌ای دال بر پیدائی دگرگونی در موضع سوسیال دموکراتیک پرو، ظهور و بروز نیروهای تازه در اکوادور (با به پیروزی رسیدن رودریگو بورخا)، و بروز مخالفت‌های روزافزون در آرژانتین، برزیل و وتوولا در رابطه با مسائل اقتصادی

- این باور رفته رفته شکل می‌گیرد که

بدون یک دگرگونی رادیکال و تند در نحوه

برخورد با مشکل دیون، حفظ ثبات نظام‌های

مدیون امکان‌پذیر نخواهد بود

این شرایط فاجعه بار به مراتب وخیم‌تر جلوه خواهد کرد، اگر ما در نظر آوریم که در پنج سال گذشته مکزیک بیش از ۶۳ میلیارد دلار سرمایه تقریباً ۶۰ درصد بدهی خارجی را- صادر کرده است. حتی با قرار سرمایه در سطحی چنین عظیم، که تازه شامل فرار سرمایه در انواع دیگر آن نمی‌شود، دولت مکزیک دم از تصاحب «بررکت‌ترین ذخائر بین‌المللی در تاریخ» حدود ۱۵ میلیارد دلار می‌زند که به گفته مقام‌های دولتی برای جلوگیری از ضربه‌پذیری بزوبکار گرفته خواهد شد!

- بازگشت به تولنویلریمز

در عمل در تمامی کشورهای که در آستانهٔ دگرگونی تحت لوای رهبری ریاست جمهوری قراردارند، نحوه برخورد با مشکل دیون و راه حل‌های پیشنهاد شده کانون بحث‌های سیاسی قرارگرفته است. پیشنهاد‌های دارای بیشترین آراء دقیقاً آنهاثی هستند که تغییرات اساسی در سیاست‌های دولت‌ها و مؤسسات تجاری دربارهٔ دیون خارجی را طلب می‌کند. با این وجود، بسیاری از دولت‌ها در مسیرهای مخالف حرکت می‌کنند. اجازه دهید ذیلا، قدری دقیق‌تر محدوده برخورد‌های تولنویلر پذیرفته شده از سوی برخی از دولت‌های آمریکای لاتین را بررسی کنیم:

(۱) کاهش نقش دولتی در فرایند اقتصادی داخلی، بواسطهٔ فروش تجارت‌های نیمه دولتی کاهش کنترل قیمت‌ها و رها کردن کامل یا محدود ابزارهای قانونی جلوگیری از سودجویی بخش خصوصی، با وجود با بدون تقاضا بنامهٔ امضا شده IMF، گرایش دولت‌های آمریکای لاتین در مسیر ادامهٔ سیاست‌ها تولنویلر جریان داشته است. مکزیک مشغول خلاص کردن گریبان خود از صدها مورد تجارت‌های نیمه دولتی بوده است؛ دیگر کشورهای آمریکای لاتین چون آرژانتین و برزیل نیز چنین عمل کرده‌اند. دیون خارجی منابع اختصاص یافته برای سرمایه گذاری دولتی را نیز رفته رفته می‌خسکاند: کاهش سرمایه گذاری دولتی در آرژانتین ۸۵ درصد، در مکزیک در سال‌های ۱۹۸۵-۸۶ بین سه یا چهار درصد Gip سطحی کمایش یکسان از پرو وروایر گرفته تا پاتانگونیا Patayonia به استثنای نیکاراگو را شامل می‌شود.

- هر نوع استراتژی جایگزین برای مقابله با بحران دیون باید متضمن و مشمول جلوگیری

از ادامه جریان منابع از کشورهای توسعه نیافته به کشورهای توسعه یافته و صنعتی باشد

- دشواری شرایط دیون در انتخابی است که باید میان پرداخت دیون خارجی توسط کشورهای جهان سوم یا انهدام «نظام اقتصادی بین‌المللی» - نظامی تابع بهره و تصمیم‌های اتخاذ شده توسط سازمان‌های مالی بین‌المللی، بانک‌های فراملی و شرکت‌های کشورهای پیشرفته سرمایه‌داری - صورت گیرد

(۲)، کاهش میزان کسری‌های دولتی از طریق کاستن از میزان هزینه‌های دولتی، باینن آوردن تعرفه‌ها، و تعدیل‌های مالیاتی، و رفته رفته قطع سوسپیدی‌های مصرفی.

اینها به افزایش نرخ‌های تورم شتاب بخشیده و درآمدهای موجود در همان منطقه را تنزل داده است. افزوده بر این، طبقه‌ای موسوم به «طبقه متوسط» (بیشتر مصرف کنندهٔ تولید داخلی) را از صحنه خارج کرده است. نتیجهٔ بقای بی‌روی از چنین سیاست‌هایی، بدتر شدن شرایط رکود بار در تقریباً همهٔ کشورهای آمریکای لاتین و محدودتر شدن دستیابی اکثر مردم به کالا‌های اساسی، بوده است.

- (۳)، تعیین یک سیاست مبادلاتی «واقع‌گرایانه» از طریق

برقراری نوعی تساوی نسبت شده مبادلات ارزی و رها کردن کامل کنترل‌های مبادلات ارزی.

عواقب این اقدام‌ها در طول دههٔ ۱۹۸۰ در سراسر آمریکای لاتین احساس شد: کاهش واردات (که در بکار انداختن کارخانه‌های تولیدی امری ضروری است)، تورم ناشی از کاهش نرخ‌های مبادلات ارزی، فرار سرمایه در سطح وسیع، و «دلاریزه» کردن اقتصاد‌های بومی که در پی آورندهٔ سفته‌بازی و پروبال دادن به گروه‌های کوچک منافی‌های «آرریزان» بوده است.

(۴) لیبرالیزه کردن تجارت خارجی تحت شرایط تحمیل شده از طرف سازمان‌های تجاری بین‌المللی نظیر موافقتنامه عمومی تعرفه و تجارت (GATT)

● همراه با جریان یافتن دلار به خارج برای خرید کالا‌های لوکس، پیشه‌های متوسط رویاروی با رقابت کالا‌های خارجی را از صحنه خارج کرده و گسترش بخش‌های خدماتی (بانکداری و مالی) به خراب شدن تولید داخلی انجامیده است.

(۵)، درگیری فعالانه در سرمایه گذاری مستقیم خارجی و آسان‌تر کردن قوانین و مقررات داخلی، و تفرات رویکرسی و مقررات محدود کنندهٔ مالکیت خارجی، با تأکید بخصوص روی امتیازات تجارت آزاد.

این برنامه تولنویلر- برای سرمایه گذاری خارجی یکی از اصلی‌ترین خواسته‌های سازمان‌های مالی نظیر IMF، بانک توسعه بین آمریکایی (IDB)، و بانک جهانی، همچنین سازمان‌های تجاری و موافقتنامه‌ها پوینز GATT، است.

شیوهٔ دیگری متصور نیست، زیرا در مرحلهٔ کنونی شرایط سرمایه گذاری بانک‌های خصوصی، مؤسسات ادغام شده فراملیتی، شرکت‌های تجاری، اتحادیه‌های مالی، و دول کشورهای آمریکا، صنعتی در مکانیزم واحدی حافظ منافع اولیگارش‌ی‌ها و دولت‌های کاپیتالیستی جهانی‌اند. با این حال این وحدت عمل مورد اشاره، رقابت تنگاتنگ و شدید برای دستیابی به بازارها با عوامل نفوذ گذار بین‌المللی در امور اقتصادی، از طرف کشورهای سرمایه‌داری را بنهان می‌دارد.

از طرف دیگر، رویاروی با کمبود نسبی و سرمایه‌ای، دولت‌های آمریکای لاتین و اولیگارش‌ی‌ها برای جلب بزرگترین سرمایه گذاری مستقیم مازاد، با ناختن زدن دیون خارجی با سهام فعال مؤسسات تجاری موجود (در زیر قیمت) و معاملات بطور پایاپای، باهم به رقابت برخاسته‌اند.

برزیل اعلام آمادگی کرده است ۴۰ درصد از وام ۱۰۵ میلیارد دلاری خود را به سرمایه گذاری مستقیم خارجی انتقال دهد. مکزیک (با قطعنامهٔ شماره ۱۴ در ارتباط با سرمایه گذاری خارجی) به منظور تأمین سرمایه بخشی از وام ۳ میلیارد دلاری اخیر خود قوانین مربوطه را تعدیل کرده است. دیگر کشورهای آمریکای لاتین نیز این گونهٔ درسی از تاریخ از آنچه که امریالیسم بر سر اقتضادش آورده فراگرفته باشند، به راه برزیل و مکزیک می‌روند. افزون برین «عامله‌های پایاپای» این مجال کوچک در قیاس با حجم بدی‌های مناسب اند- مثلاً به برنیک چشم‌اندازهای نامطمئن بهبود اقتصاد کشورهای مدیون و ظرفیت محدود کشورهای صنعتی در افزایش میزان سرمایه گذاری خارجی- مزید بر علت است. اجرای برنامهٔ پیش گفته در زمینهٔ «تغییر ساختاری» به باینن‌ترین عواقب سوء- که مورد درخواست سرمایه مالی فراملیتی است و اکثر کشورهای آمریکای لاتینی نیز بذری آن هستند، چیزی جز وابستگی بازمج پیشتر زیرساختی، فقر و مسکنت بازمج گسترده‌تر، و نومیدی افزون‌تر مردم این قبیل کشورها، ببار نخواهد آورد. به بطور انتخاب‌ناپذیر، این امر

دوشنبه ۶ فروردین ۲۸۱۳۶۹ شعبان ۱۴۱۰
۲۶ مارس ۱۹۹۰ - شماره ۱۹۰۰۴

- فشار پرداخت‌های بین‌المللی بهره - که

در مورد آمریکای لاتین به ۴۰/۴ میلیارد

دلار در سال ۱۹۸۵ بالغ شد - مانع اساسی

رشد و پیشرفت اقتصادی است

- دیون خارجی از نظر اقتصادی غیرقابل بازپرداخت و از نقطه نظر سیاسی غیرقابل قبول، از دیدگاه اخلاقی ناپسند و از جهات اجتماعی جنایت بار است و نیز بدلیل دامن زدن به گرسنگی، بهره‌کشی و تمرکز و انباشتگی ثروت، غیرعادلانه و ظالمانه است

پیدا شدن یک راه حل جامع جهت مشکل

دیون خارجی آمریکای لاتین هنوز دور از انتظار است

همچنین به کار برده شدن اقدام‌های سرکوبگرانه و حتی استقراض مجدد رژیم‌های دیکتاتوری و باز هم بیشتر شدن شکاف تولیدکنندگی سیاسی و اقتصادی میان «شمال فیرصند» و «جنوب» مسکنت بarmیدن عمل خواهد داد. در این زمینه حتی پیشه‌ها و تجارت‌های متوسط و نیز افرادی که امروز به نسبت دارای ثروت و مکتنی در منطقه هستند از عواقب زاینیابر راه خطنی که پیموده می‌شود، مصون و برکار نخواهند ماند.

از طرفی اگرچه بحران امروزین کشورهای آمریکای لاتین تنها به مقوله بدی‌ها ختم نمی‌شود، اما بدون راه‌حایی به حل بحران دیون، بحران کلی برطرف شدنی نخواهد بود. حل بحران دیون دوباره فعال کردن سرمایه گذاری، ارتقای میزان پژوهش و کاوش و توسعه، و فعال آنچه که زمانی کشورهای این منطقه از آن برخوردار بودند، را طلب می‌کند.

- راه اصولی کدام است؟ تذکار برخی اقدام‌های جایگزین شونده.

اگر بپذیریم که مسیر اتخاذ شده برخلاف ومغایر با منافع اکثر مردم بوده و کشورهای آمریکای لاتین را به ناکجاآبادها سوق داده است، و اگر ما همگام با تاریخ (که غالباً نشان داده که راه درست، حرکت کردن در مسیر منافع اکثریت مردم است) حرکت کنیم، درآن صورت پیشنهاد‌های ارائه شده باید حول محور ضرورت جبر قابل اجتناب یک چرخش فوری درمکانیزم‌های نت تنها دیون، بلکه بحران کلی اقتصادی ونیز چالش با مسئله توسعه اقتصادی، دور بزند.

در رابطه با مسئله دیون، ضرورت دارد که نت‌ها استراتژی سرمایه مالی بین‌المللی و IMF، بلکه موجودیت «نظام» اقتصادی بین‌المللی که تاکنون از متحقق کردن هدف‌های بنیادین خود است، زیر سؤال برده شود. شایان توجه است که اهداف اعلام شده صندوق بین‌المللی پول را باربار دیگر درنظر آوریم: «ایجاد وارتقای همکاری‌های چرخش فوری درمکانیزم‌های نت تنها دیون، بلکه بحران کلی اقتصادی ونیز چالش با مسئله توسعه اقتصادی، دور بزند. در رابطه با مسئله دیون، ضرورت دارد که نت‌ها استراتژی سرمایه مالی بین‌المللی و IMF، بلکه موجودیت «نظام» اقتصادی بین‌المللی که تاکنون از متحقق کردن هدف‌های بنیادین خود است، زیر سؤال برده شود. شایان توجه است که اهداف اعلام شده صندوق بین‌المللی پول را باربار دیگر درنظر آوریم: «ایجاد وارتقای همکاری‌های چرخش فوری درمکانیزم‌های نت تنها دیون، بلکه بحران کلی اقتصادی ونیز چالش با مسئله توسعه اقتصادی، دور بزند. در رابطه با مسئله دیون، ضرورت دارد که نت‌ها استراتژی سرمایه مالی بین‌المللی و IMF، بلکه موجودیت «نظام» اقتصادی بین‌المللی که تاکنون از متحقق کردن هدف‌های بنیادین خود است، زیر سؤال برده شود. شایان توجه است که اهداف اعلام شده صندوق بین‌المللی پول را باربار دیگر درنظر آوریم: «ایجاد وارتقای همکاری‌های چرخش فوری درمکانیزم‌های نت تنها دیون، بلکه بحران کلی اقتصادی ونیز چالش با مسئله توسعه اقتصادی، دور بزند. در رابطه با مسئله دیون، ضرورت دارد که نت‌ها استراتژی سرمایه مالی بین‌المللی و IMF، بلکه موجودیت «نظام» اقتصادی بین‌المللی که تاکنون از متحقق کردن هدف‌های بنیادین خود است، زیر سؤال برده شود. شایان توجه است که اهداف اعلام شده صندوق بین‌المللی پول را باربار دیگر درنظر آوریم: «ایجاد وارتقای همکاری‌های چرخش فوری درمکانیزم‌های نت تنها دیون، بلکه بحران کلی اقتصادی ونیز چالش با مسئله توسعه اقتصادی، دور بزند. در رابطه با مسئله دیون، ضرورت دارد که نت‌ها استراتژی سرمایه مالی بین‌المللی و IMF، بلکه موجودیت «نظام» اقتصادی بین‌المللی که تاکنون از متحقق کردن هدف‌های بنیادین خود است، زیر سؤال برده شود. شایان توجه است که اهداف اعلام شده صندوق بین‌المللی پول را باربار دیگر درنظر آوریم: «ایجاد وارتقای همکاری‌های چرخش فوری درمکانیزم‌های نت تنها دیون، بلکه بحران کلی اقتصادی ونیز چالش با مسئله توسعه اقتصادی، دور بزند. در رابطه با مسئله دیون، ضرورت دارد که نت‌ها استراتژی سرمایه مالی بین‌المللی و IMF، بلکه موجودیت «نظام» اقتصادی بین‌المللی که تاکنون از متحقق کردن هدف‌های بنیادین خود است، زیر سؤال برده شود. شایان توجه است که اهداف اعلام شده صندوق بین‌المللی پول را باربار دیگر درنظر آوریم: «ایجاد وارتقای همکاری‌های چرخش فوری درمکانیزم‌های نت تنها دیون، بلکه بحران کلی اقتصادی ونیز چالش با مسئله توسعه اقتصادی، دور بزند. در رابطه با مسئله دیون، ضرورت دارد که نت‌ها استراتژی سرمایه مالی بین‌المللی و IMF، بلکه موجودیت «نظام» اقتصادی بین‌المللی که تاکنون از متحقق کردن هدف‌های بنیادین خود است، زیر سؤال برده شود. شایان توجه است که اهداف اعلام شده صندوق بین‌المللی پول را باربار دیگر درنظر آوریم: «ایجاد وارتقای همکاری‌های چرخش فوری درمکانیزم‌های نت تنها دیون، بلکه بحران کلی اقتصادی ونیز چالش با مسئله توسعه اقتصادی، دور بزند. در رابطه با مسئله دیون، ضرورت دارد که نت‌ها استراتژی سرمایه مالی بین‌المللی و IMF، بلکه موجودیت «نظام» اقتصادی بین‌المللی که تاکنون از متحقق کردن هدف‌های بنیادین خود است، زیر سؤال برده شود. شایان توجه است که اهداف اعلام شده صندوق بین‌المللی پول را باربار دیگر درنظر آوریم: «ایجاد وارتقای همکاری‌های چرخش فوری درمکانیزم‌های نت تنها دیون، بلکه بحران کلی اقتصادی ونیز چالش با مسئله توسعه اقتصادی، دور بزند. در رابطه با مسئله دیون، ضرورت دارد که نت‌ها استراتژی سرمایه مالی بین‌المللی و IMF، بلکه موجودیت «نظام» اقتصادی بین‌المللی که تاکنون از متحقق کردن هدف‌های بنیادین خود است، زیر سؤال برده شود. شایان توجه است که اهداف اعلام شده صندوق بین‌المللی پول را باربار دیگر درنظر آوریم: «ایجاد وارتقای همکاری‌های چرخش فوری درمکانیزم‌های نت تنها دیون، بلکه بحران کلی اقتصادی ونیز چالش با مسئله توسعه اقتصادی، دور بزند. در رابطه با مسئله دیون، ضرورت دارد که نت‌ها استراتژی سرمایه مالی بین‌المللی و IMF، بلکه موجودیت «نظام» اقتصادی بین‌المللی که تاکنون از متحقق کردن هدف‌های بنیادین خود است، زیر سؤال برده شود. شایان توجه است که اهداف اعلام شده صندوق بین‌المللی پول را باربار دیگر درنظر آوریم: «ایجاد وارتقای همکاری‌های چرخش فوری درمکانیزم‌های نت تنها دیون، بلکه بحران کلی اقتصادی ونیز چالش با مسئله توسعه اقتصادی، دور بزند. در رابطه با مسئله دیون، ضرورت دارد که نت‌ها استراتژی سرمایه مالی بین‌المللی و IMF، بلکه موجودیت «نظام» اقتصادی بین‌المللی که تاکنون از متحقق کردن هدف‌های بنیادین خود است، زیر سؤال برده شود. شایان توجه است که اهداف اعلام شده صندوق بین‌المللی پول را باربار دیگر درنظر آوریم: «ایجاد وارتقای همکاری‌های چرخش فوری درمکانیزم‌های نت تنها دیون، بلکه بحران کلی اقتصادی ونیز چالش با مسئله توسعه اقتصادی، دور بزند. در رابطه با مسئله دیون، ضرورت دارد که نت‌ها استراتژی سرمایه مالی بین‌المللی و IMF، بلکه موجودیت «نظام» اقتصادی بین‌المللی که تاکنون از متحقق کردن هدف‌های بنیادین خود است، زیر سؤال برده شود. شایان توجه است که اهداف اعلام شده صندوق بین‌المللی پول را باربار دیگر درنظر آوریم: «ایجاد وارتقای همکاری‌های چرخش فوری درمکانیزم‌های نت تنها دیون، بلکه بحران کلی اقتصادی ونیز چالش با مسئله توسعه اقتصادی، دور بزند. در رابطه با مسئله دیون، ضرورت دارد که نت‌ها استراتژی سرمایه مالی بین‌المللی و IMF، بلکه موجودیت «نظام» اقتصادی بین‌المللی که تاکنون از متحقق کردن هدف‌های بنیادین خود است، زیر سؤال برده شود. شایان توجه است که اهداف اعلام شده صندوق بین‌المللی پول را باربار دیگر درنظر آوریم: «ایجاد وارتقای همکاری‌های چرخش فوری درمکانیزم‌های نت تنها دیون، بلکه بحران کلی اقتصادی ونیز چالش با مسئله توسعه اقتصادی، دور بزند. در رابطه با مسئله دیون، ضرورت دارد که نت‌ها استراتژی سرمایه مالی بین‌المللی و IMF، بلکه موجودیت «نظام» اقتصادی بین‌المللی که تاکنون از متحقق کردن هدف‌های بنیادین خود است، زیر سؤال برده شود. شایان توجه است که اهداف اعلام شده صندوق بین‌المللی پول را باربار دیگر درنظر آوریم: «ایجاد وارتقای همکاری‌های چرخش فوری درمکانیزم‌های نت تنها دیون، بلکه بحران کلی اقتصادی ونیز چالش با مسئله توسعه اقتصادی، دور بزند. در رابطه با مسئله دیون، ضرورت دارد که نت‌ها استراتژی سرمایه مالی بین‌المللی و IMF، بلکه موجودیت «نظام» اقتصادی بین‌المللی که تاکنون از متحقق کردن هدف‌های بنیادین خود است، زیر سؤال برده شود. شایان توجه است که اهداف اعلام شده صندوق بین‌المللی پول را باربار دیگر درنظر آوریم: «ایجاد وارتقای همکاری‌های چرخش فوری درمکانیزم‌های نت تنها دیون، بلکه بحران کلی اقتصادی ونیز چالش با مسئله توسعه اقتصادی، دور بزند. در رابطه با مسئله دیون، ضرورت دارد که نت‌ها استراتژی سرمایه مالی بین‌المللی و IMF، بلکه موجودیت «نظام» اقتصادی بین‌المللی که تاکنون از متحقق کردن هدف‌های بنیادین خود است، زیر سؤال برده شود. شایان توجه است که اهداف اعلام شده صندوق بین‌المللی پول را باربار دیگر درنظر آوریم: «ایجاد وارتقای همکاری‌های چرخش فوری درمکانیزم‌های نت تنها دیون، بلکه بحران کلی اقتصادی ونیز چالش با مسئله توسعه اقتصادی، دور بزند. در رابطه با مسئله دیون، ضرورت دارد که نت‌ها استراتژی سرمایه مالی بین‌المللی و IMF، بلکه موجودیت «نظام» اقتصادی بین‌المللی که تاکنون از متحقق کردن هدف‌های بنیادین خود است، زیر سؤال برده شود. شایان توجه است که اهداف اعلام شده صندوق بین‌المللی پول را باربار دیگر درنظر آوریم: «ایجاد وارتقای همکاری‌های چرخش فوری درمکانیزم‌های نت تنها دیون، بلکه بحران کلی اقتصادی ونیز چالش با مسئله توسعه اقتصادی، دور بزند. در رابطه با مسئله دیون، ضرورت دارد که نت‌ها استراتژی سرمایه مالی بین‌المللی و IMF، بلکه موجودیت «نظام» اقتصادی بین‌المللی که تاکنون از متحقق کردن هدف‌های بنیادین خود است، زیر سؤال برده شود. شایان توجه است که اهداف اعلام شده صندوق بین‌المللی پول را باربار دیگر درنظر آوریم: «ایجاد وارتقای همکاری‌های چرخش فوری درمکانیزم‌های نت تنها دیون، بلکه بحران کلی اقتصادی ونیز چالش با مسئله توسعه اقتصادی، دور بزند. در رابطه با مسئله دیون، ضرورت دارد که نت‌ها استراتژی سرمایه مالی بین‌المللی و IMF، بلکه موجودیت «نظام» اقتصادی بین‌المللی که تاکنون از متحقق کردن هدف‌های بنیادین خود است، زیر سؤال برده شود. شایان توجه است که اهداف اعلام شده صندوق بین‌المللی پول را باربار دیگر درنظر آوریم: «ایجاد وارتقای همکاری‌های چرخش فوری درمکانیزم‌های نت تنها دیون، بلکه بحران کلی اقتصادی ونیز چالش با مسئله توسعه اقتصادی، دور بزند. در رابطه با مسئله دیون، ضرورت دارد که نت‌ها استراتژی سرمایه مالی بین‌المللی و IMF، بلکه موجودیت «نظام» اقتصادی بین‌المللی که تاکنون از متحقق کردن هدف‌های بنیادین خود است، زیر سؤال برده شود. شایان توجه است که اهداف اعلام شده صندوق بین‌المللی پول را باربار دیگر درنظر آوریم: «ایجاد وارتقای همکاری‌های چرخش فوری درمکانیزم‌های نت تنها دیون، بلکه بحران کلی اقتصادی ونیز چالش با مسئله توسعه اقتصادی، دور بزند. در رابطه با مسئله دیون، ضرورت دارد که نت‌ها استراتژی سرمایه مالی بین‌المللی و IMF، بلکه موجودیت «نظام» اقتصادی بین‌المللی که تاکنون از متحقق کردن هدف‌های بنیادین خود است، زیر سؤال برده شود. شایان توجه است که اهداف اعلام شده صندوق بین‌المللی پول را باربار دیگر درنظر آوریم: «ایجاد وارتقای همکاری‌های چرخش فوری درمکانیزم‌های نت تنها دیون، بلکه بحران کلی اقتصادی ونیز چالش با مسئله

